

Höstterminen Nypåscen 8-9 år: Vem tror på Tomten?

Personer:

2 st Småsyskon som tror på tomten -

4 st Storasyskon som inte tror -

1 st Mamma som även spelar klasskompisar som inte tror på tomten -

1 st Pappa som även spelar klasskompisar som inte tror på tomten -

1 st Mormor som även spelar Läraren -

1 st Tomtefar -

1 st Tomtemor -

4 st Tomtenissar -

Lärandemål och tips för pjäsen som helhet:

Stolpmanusen i Nypåscen hjälper oss att fokusera på situationen; vad rollkaraktären vill, möta motstånd och hitta medel/strategier. Utifrån detta skapas de sceniska handlingarna (därmed också framimproviserade repliker). Stolpmanusen ger varje elev mycket scentid och innehåller scener med många elever på scenen samtidigt. Detta hjälper oss att träna på att ge och ta plats och fokus. För att eleverna ska få en upplevelse av att ge och ta plats kan du som regissör behöva gå in och bestämma "Det blir den här tomtenissen som kommer på idén om hur de ska göra" för att på så sätt fördela utrymmet mellan eleverna. Eller att du som regissör bestämmer "alla elever i skolan säger en sak var som de tror att de kommer få göra i skolan idag". Därmed har du satt en ram för de sceniska handlingarna, men inte låst eleverna till en särskild replik. Väldigt enkla koreografier., typ dela ut paket och sen gå till en viss placering och sjunga i tomtepjäsen, eller att ligga under tyget i starten av Prins Hatt och komma fram på ett visst sätt vid ett visst tecken. Äldre elever kan såklart få mer koreografi.

Alla hjälps åt i berättandet. Om någon glömmer av vad som ska säga kan någon annan ta den repliken eller improvisera fram en replik som hjälper kompisen att komma ihåg. Men prata inte samtidigt som någon annan ska säga något (om inte scenen kräver det).

Ingen spelar sin roll ensam = mindre sårbart för sjukdom och avhopp, lättare att våga.

Repa två scener varje lektion så får alla stå på scenen varje lektion och träna på att vara publik varje lektion.

Människornas hem är på ena sidan scenen och tomtarnas på den andra. Miljöerna är uppbyggda med enkla medel, där t.ex. en soffa visar att vi är i ett vardagsrum. Ingen ombyggnad behöver ske mellan scenerna och heller ingen black. Publiken kan förstå att det är olika platser trots att scenografin i de båda miljöerna är verkligheten är nära varandra.

Scen 1. Hemma hos barnen. (Småsyskon, föräldrar, storasyskon, Mormor)

Småsyskonen kommer in och skriver önskelista.

Storasyskonen kommer och säger att tomten inte finns. Bråk.

Småsyskonen ropar på mamma och pappa som säger samma sak. Mer bråk.

Mormor kommer in och stoppar bråket, men säger samma sak: tomten finns inte. Småsyskonen blir ledsna.

Mormor säger till storasyskonen att gå ut. Föräldrarna säger till småsyskonen att skriva önskelistor och sen gå ut och bygga snögubbe.

Scen 2. Hos Tomten. (Tomtefar, Tomtemor, Tomtenissar)

Tomten in. Han är ledsen för att ingen tror på honom.

Tomtemor in och försöker trösta. Det går inte.

Tomtenissarna in. Alla försöker trösta honom, men det går inte.

Tomten slutar jobba och ställer in julen. Går.

Tomtemor och nissarna pratar om vad de ska göra. Kommer inte på något. Går ut för att jobba i verkstan.

Scen 3 Hemma hos barnen. (Småsyskon, föräldrar, storasyskon, Mormor)

Småsyskon in först, tittar på julklapparna. Men det finns inga från tomten.

Storasyskon in och retas. Bråk.

Föräldrarna in och försöker stoppa bråket. Mer bråk.

Mormor in och stoppar bråket.

Småsyskon gråter. Storasyskon skrattar.

Föräldrarna och mormor säger till storasyskonen att inte retas för då får de inga julklappar. Föräldrarna och mormor går ut och handlar.

Storasyskon retar småsyskonen igen. Småsyskonen hotar att skvallra. Storasyskonen går.

Småsyskonen bestämmer sig för att besöka Tomten och be honom om hjälp.

Scen 4. Hos Tomten. (Tomtefar, Tomtemor, Tomtenissar)

Tomten in. Han är fortfarande ledsen för att ingen tror på honom, och han gör ingenting.

Tomtemor in och tröstar.

Tomtenissarna in och är arga för att de jobbar själva. De tröttnar och flyttar.

Tomten gråter och Tomtemor lägger honom på soffan. Hon sätter sig i fåtöljen. Tomten somnar, med Tomtemor sittande bredvid sig.

Småsyskonen smyger in när han sover. De blir så glada så de ropar högt när de ser Tomten. Tomten blir så rädd att han ramlar på golvet. Tomtemor ropar in Nissarna.

Barnen övertygar Tomten om att de ska hjälpas åt att bevisa att han finns och övertalar alla att börja jobba igen. Tomten går med på att det blir jul om småsyskonen lyckas.

Scen 5. I skolan. (Storasyskon, Klasskompisar, småsyskon, läraren)

Storasyskonen och klasskompisarna kommer in i skolan och pratar om sina dumma småsyskon som tror på tomten. Småsyskonen kommer in och hoppar runt dem med en dans när de sjunger ”Tomten finns, tomten finns”.

Läraren kommer in, ropar att lektionen ska börja, och de stora sätter sig på golvet. Så fort läraren börjar prata matte kommer småsyskonen tillbaka och sjunger sin sång.

Läraren vill börja lektionen och kör iväg dem. De kommer tillbaka. Tredje gången frågar läraren vad småsyskonen vill. De vill att alla ska följa med till tomten. Skolbarnen vill gå med för att slippa matten, och övertalar läraren. Till slut ger läraren med sig och alla följer efter småsyskonen ut.

Scen 6. Hemma hos tomten. (Storasyskon, Klasskompisar, småsyskon, läraren, tomtedötter, tomtedötter)

Alla tomtarna kommer från verkstan. Nu är alla julklappar klara! Men var är barnen? Till slut tror de att barnen svikit dem och inte kommer.

Just då kommer barnen in. Storasyskon och skolbarn tvivlar fortfarande. Tomten vet precis vad barnen heter och vad de önskat sig. De tror ändå inte. Någon får dra i tomtens skägg och alla märker att det är äkta. En efter en börjar barnen och läraren tro på tomten. Då beslutar Tomten att det ska bli jul nu.

Tomtemor ber dem hjälpa till att få alla i världen att tro på tomten. Hon tar fram en påse med presenter och alla hjälps åt att dela ut till publiken. De frågar vilka som tror på tomten och alla som svarar ja får en present.

Sång:

Snön ligger tjock på gator och torg
julaftons morgon jag ska köpa mig en gran.
Människor springer om varandra,
Åh, jul i stan.

Istappar hänger ner från taken,
det knarrar så skönt under mina skor.
Jag tror på tomten, att han kommer
hem, dit där jag bor.

Tomten jag vill ha en riktig jul,
en sån som man har när man är liten.
Tomten jag vill ha en riktig jul.
längtan och hopp, och man är nyfiken.

Tomten jag vill ha en riktig jul,
en sån som man har när man är liten.
Tomten jag vill ha en riktig jul,
jag vet att du inte gör mig besviken.

Applådtack.

Höstterminen Nypåscen 10-11 år: Julklappsmysteriet

Personer:

2 Tjuvar -

2 Föreståndare

2 Barnhemsbarn ”de ensamma”

8 Barnhemsbarn ”gänget”

Lärandemål och tips för pjäsen som helhet:

Stolpmanusen i Nypåscen hjälper oss att fokusera på situationen; vad rollkaraktären vill, möta motstånd och hitta medel/strategier. Utifrån detta skapas de sceniska handlingarna (därmed också framimproviserade repliker). Stolpmanusen ger varje elev mycket scentid och innehåller scener med många elever på scenen samtidigt. Detta hjälper oss att träna på att ge och ta plats och fokus. För att eleverna ska få en upplevelse av att ge och ta plats kan du som regissör behöva gå in och bestämma ”Det blir det här barnhemsbarnet som upptäcker julklapparna” för att på så sätt fördela utrymmet mellan eleverna”. Därmed har du satt en ram för de sceniska handlingarna, men inte låst eleverna till en särskild replik. Våldigt enkla koreografier., typ dela ut paket och sen gå till en viss placering och sjunga i tomtepjäsen. Äldre elever kan säkert få mer koreografi.

Alla hjälps åt i berättandet. Om någon glömmar av vad som ska säga kan någon annan ta den repliken eller improvisera fram en replik som hjälper kompisen att komma ihåg. Men prata inte samtidigt som någon annan ska säga något (om inte scenen kräver det).

Ingen spelar sin roll ensam = mindre sårbart för sjukdom och avhopp, lättare att våga.

Repa två scener varje lektion så får alla stå på scenen varje lektion och träna på att vara publik varje lektion.

Barnhemmets vardagsrum är på ena sidan scenen och föreståndarnas kontor på den andra. Miljöerna är uppbyggda med enkla medel, där t.ex. en soffa visar att vi är i ett vardagsrum. Ingen ombyggnad behöver ske mellan scenerna och heller ingen black. Publiken kan förstå att det är olika platser trots att scenografin i de båda miljöerna är verkligheten är nära varandra. Vi flyttar fokus med hjälp av ljuset

Tryck på att det är ”förr i tiden” typ Dickens-tid, så rollerna hamnar långt ifrån elevernas privatjag.

Skilja på rollen och jaget; det är din roll som är utfrys, inte du.

Prolog

Barnhemsbarnen tvättar golvet medan publiken går in. Föreståndarna dricker kaffe inne på sitt kontor. När pjäsen börjar går Föreståndarna in i vardagsrummet och säger åt barnen att gå och lägga sig. Ljuset sänks och Tomten kommer in och lägger julklappar under granen.

Scen 1. Utanför Barnhemmet.

Tjuvarna in på förscenen, dvs utanför barnhemmet. De Fryser och är hungriga. Minns att de bodde därinne i barnhemmet när de var barn, och undrar om de elaka föreståndarna är kvar. Får syn på julgranen och julklapparna genom fönstret. Undrar hur det kan vara julklappar där, man fick aldrig julklappar förr. Kommer på att man kan få mycket pengar för julklapparna. Bestämmer sig för att stjäla dem. Ut för att planera.

Scen 2. Inne i Barnhemmet.

Ensamma barnen in. Undrar varför de alltid är utanför, minns gamla mobbingshändelser, tycker att det är trist med jul för de får aldrig några julklappar. Får syn på julklapparna. Fram till granen, undrar var allt kommer från.

Gänget in, knuffar undan de ensamma. Gänget tittar på julklapparna.

De ensamma smyger fram för att också titta, blir bortkörda.

Smyger fram igen, då börjar gänget skrika åt dem.

Föreståndarna in, kör iväg alla. Tittar på julklapparna och undrar var de kommer från. Kommer på att de kan sälja dem och ta pengarna.

Scen 3. Natt på barnhemmet.

Tjuvarna smyger in med en säck. Precis när de börjar ta julklapparna kommer två barn och går på toaletten. Tjuvarna gömmer sig. Samma sak händer igen när barnen går tillbaka från toan. Tjuvarna plockar i alla paket i säcken, men tappar ett smycke utan att de märker det. Smyger ut.

Scen 4. Morgon på Barnhemmet

Föreståndarna in och upptäcker stölden. Ser smycket men tror att det är en julgransprydnad som ramlat ner och hänger upp det i granen. Kallar in barnen.

Förhör de ensamma först, inne på sitt kontor. Gänget väntar i soffan.

Under tiden bestämmer Gänget vad de ska säga för att skylla på de ensamma. Sen förhörs gänget medan de ensamma väntar i soffan och oroar sig över att de ska få skulden fast de är oskyldiga.

Föreståndarna och Gänget kommer tillbaka in i vardagsrummet. De ensamma får skulden, och straffet blir att själva städa i vardagsrummet medan föreståndarna och gänget går ut.

De ensamma hittar smycket tjuvarna glömde och fattar att det varit inbrott. De beslutar att lägga sig i bakhåll och titta på när tjuvarna kommer tillbaka för att hämta det, och väcka de andra så tjuvarna blir avslöjade.

Scen 5. Natt igen.

Tjuvarna smyger in och letar. De ensamma hoppar fram och avslöjar dem. Gänget vaknar och kommer in. Tjuvarna berättar att de bott där som barn och undrar om de elaka föreståndarna finns kvar. Barnen berättar. De ensamma säger att de får skulden för stölden. Tjuvarna övertygar Gänget att be om ursäkt, och det gör de. Sen föreslår någon att de ska hjälpas åt att hitta ett sätt att göra föreståndarna snälla. De viskar en plan till varandra, som publiken inte hör.

Scen 6. Julafton på barnhemmet.

Föreståndarna in och ropar på de ensamma. Hoppas att ni erkänner nu annars blir ni utan mat hela julafton. Då kliver Gänget fram och berättar sanningen. Tjuvarna kommer in med julklapparna.

Föreståndarna känner igen dem och minns att de bott där förut.

Barnen hotar med att om inte Föreståndarna blir snälla nu, ska de ringa till tidningen och berätta hur det är på Barnhemmet. Föreståndarna berättar att de själva bott där när de var små, och att föreståndarna då var likadana, de har bara gjort som dem. Nu lovar de att bättra sig, och tjuvarna får bo där tills de har fått arbete.

Tjuvarna delar ut julklappar till alla. När alla sitter med sin julklapp i handen frågar plötsligt någon: men varifrån kommer alla julklapparna egentligen? Ingen vet. Men de ensamma säger: Från tomten såklart! Alla skrattar och säger att Tomten finns inte. Sen fortsätter de öppna sina paket. Då hörs en röst som säger Hohoho!

Sång:

Snön ligger tjock på gator och torg
julaftons morgon jag ska köpa mig en gran.
Människor springer om varandra,
Åh, jul i stan.

Istappar hänger ner från taken,
det knarrar så skönt under mina skor.
Jag tror på tomten, att han kommer
hem, dit där jag bor.

Tomten jag vill ha en riktig jul,
en sån som man har när man är liten.
Tomten jag vill ha en riktig jul.
längtan och hopp, och man är nyfiken.

Tomten jag vill ha en riktig jul,
en sån som man har när man är liten.
Tomten jag vill ha en riktig jul,
jag vet att du inte gör mig besviken.

Applådtack.

Vårterminen Nypåscen 8-9 år: Prins Hatt under jorden

Stolpmanus bearbetning (från en folksaga) av TinaMaria Ranaxe

Roller: (De roller som står på samma rad spelas av samma skådespelare.)

Kung, trollunge	
Äldsta prinsessan, trollunge	
Mellanprinsessan, trollunge	
Yngsta prinsessan	
Prins Hatt	
Styvmor/häxan, kund	
Prinsens syster, vakt, kund	
Trollgumman Berta, hovdam, Försäljare guldsaker	
Trollunge som ger slända, hovdam, Försäljare smycken	
Trollunge som ger vävstol, hovdam, Försäljare sidenband	
Trollunge som ger pengar, hovdam, Försäljare mat	
Trollunge som visar vägen, vakt, kund	
Styvmor/häxans första dotter, vakt, Kund	
Styvmor/häxans andra dotter, vakt, Kund	
Berättaren	Elev från teaterlinjen (I GBG har kollega spelat Berättaren)

Alla har svart grundklädsel: tajts och tröja, som de har under sagokläderna. I första scenen väcks alla skådespelare av berättaren, och då har de bara grundkläder innan de går i sina roller.

Instruktioner till Berättaren:

Din funktion är att vara ett stöd för skådespelarens inre röst, de tanketråd i skådespelaren som har handlingslinjen i huvudet och har koll på vad som måste spelas fram i den här situationen för att publiken ska förstå. (Du ger scaffolding)¹

Försök hålla berättartexten i imperfekt. (Anledningen är att det är så barn pratar när de leker rollerkar; när de är i leken pratar de i presens, när de stannar upp och förhandlar om vart leken ska ta vägen byter de till imperfekt)

Om skådespelarna spelar vidare och rätt saker händer, hoppa de över dina repliker som inte behövs.

Om skådespelarna tappar bort sig eller verkar förvirrade, använd dina repliker för att föra dem vidare i handlingen. Om det inte finns en berättarreplik i manuset för det stället, uppfinn en. I imperfekt och om möjligt formulerad som en vilja för rollen t ex "Då undrade trollgumman vem det här var"

Skådespelarna är instruerade av regissören att aldrig titta på berättaren (eller på läraren/regissören, inte ens under rep), utan bara titta på den de pratar med i situationen på scenen. De övar på att vara i situationen och läsa den, samtidigt som de får stöd i att hålla berättelsens tråd levande. (I de två kommande kurserna kommer de få öva att hålla berättelsen levande utan en berättarröst som stöd.)

¹ Läs mer om begreppet in inledningen.

Prolog

När publiken går in ligger alla under det svarta tyget. Publiken på plats. Berättaren stöter tre gånger med staven. Alla kryper fram. Står runt tyget och läser versen.

Alla:

I Sagans skog där snurrar sagans slända,
och spinner tråd som blank som solen är.
I Sagans skog kan nästan allting hända,
och nästan allting händer också där.

Berättaren tre stötar till.

Övriga står runt tyget och sjunger.

Balladen om kråkguldet

Am Dm
Guld är inte allt som glimmar
G7 C E7
 sedan vintersolen sjunkit röd
Am A7 Dm
Det som bleks i ljusets timmar
E7 Am E7 Am
får mot nattens väv sin glöd

Ädelsten som snökristaller
silversmycken som är månljus blott
Rikedom när stjärnor faller
det är mörkets gåvolott

Kungen och vakterna ut och börjar byta om.

Guldglans överallt i natten
rovdjursögon bakom stock och sten
Norrskenslågor över frusna vatten
bländverk, irrbloss, återsken

Berättaren stöter i golvet tre gånger, sätter sig och öppnar boken. De andra går av scenen. De som inte är med på slottet, dvs Prins Hatt och Styvmorshäxan, tar ut tyget. Musik.

AKT 1.

Scen 1. I slottet

Berättaren: Det var en gång ett slott som bevakades av starka vakter.

Då kommer vakterna in.

Berättaren: Där bodde en kung.

Kungen kommer in och sätter sig på tronen.

Berättaren: Kungen hade tre döttrar, alla kända för sin skönhet.

Döttrarna kommer in.

Berättaren: De uppvaktades av förnäma hovdamer.

Hovdamerna kommer in.

Berättaren: Den yngsta dottern var inte bara den vackraste, hon var också ovanligt hjälpsam.

En av vakterna tappar något och den yngsta prinsessan plockar upp det.

Berättaren: När hennes systrar roade sig var hon hemma och spann och vävde. Alla dyra saker som systrarna ville ha brydde hon sig inte om.

Berättaren: En dag skulle kungen bege sig till marknaden. Han undrade vad hans döttrar ville ha för gåvor när han kom hem.

Kungen berättar att han ska till marknaden. Han frågar vad de önskar sig och de två äldsta önskar sig dyra sidenband och smycken med guld och ädelstenar, men Yngsta Prinsessan vill bara ha tre sjungande löv.

Kungen går, men ber vakterna se efter döttrarna. De två äldre prinsessorna retar den yngsta prinsessan. Hovdamerna skrattar åt henne. Vakterna säger ifrån och alla går ut.

Vakterna vänder på soffan, medan en bit musik spelas (så försäljarna hinner byta om)

Scen 2 På marknaden

Berättaren: På marknaden hade många försäljare samlats och många dyrbarheter var till salu.

Alla försäljare kommer in och lägger fram sina varor

Berättaren: Många kunder ville handla.

Alla kunder kommer in och börjar köpslå. Trumpetljud spelas. Alla blir tysta och bugar sig. Kungen kommer. När kungen handlar mimar alla andra utom den som pratar med kungen.

Kungen handlar nåt av varje försäljare. Kunderna bugar för Kungen och viskar om vad han köper.

Berättaren: Kungen köpte det som de äldre systrarna ville ha men ingenstans hittade han sjungande löv.

Kungen frågar alla efter sjungande löv men alla säger nej. Kunderna skakar på huvudet och tycker han är konstig. Alla kunder får en present av kungen.

Berättaren: Så när marknaden var över begav sig Kungen bedrövad på hemväg.

Alla utom Kungen går.

Scen 3 Vid Busken, porten till underjorden

Berättaren: På hemvägen var kungen mycket bedrövad över att han inte hittat sin yngsta dotters present.

Kungen börjar gå.

Berättaren: Plötsligt hörde kungen något som sjöng! (musik från löven)

Kungen hör den sjungande busken och stannar.

Berättaren: Precis när han skulle plocka ett löv hördes Prins Hatts röst.

Prins Hatt visar sig och ber Kungen låta bli löven.

Kungen ber att få köpa löven.

Prins Hatt nekar.

Kungen försöker övertyga Prins Hatt och till slut lyckas han.

Prins Hatt går med på att ge bort löven på ett villkor. Den första levande varelse som Kungen möter när han kommer hem, den ska han ge till Prins Hatt.

Kungen lovar det. Han går hemåt med löven i handen.

Scen 4 Hemkomsten till slottet

Berättaren: Kungen var så glad på vägen hem att han hittat det som hans yngsta dotter ville ha. Han höll löven i handen och de sjöng så att han dansade av glädje. Han var säker på att hans hund var den första som skulle möta honom, så brukade det alltid vara. Men det var sent och hunden sov. Men den yngsta prinsessan var vaken och längtade efter sin far...

Prinsessan kommer springande och kastar sig om sin fars hals. Hon tackar för löven, men kungen svarar inte; nu måste han ge sin dotter till Prins Hatt.

Alla i slottet, vakter och systrar och hovdamer, kommer ut och systrarna får sina presenter. Alla undrar vad som står på, varför Kungen är ledsen. Han berättar det och alla försöker hindra dem att gå, men Yngsta prinsessan säger

Berättaren: Ett löfte är ett löfte. Det måste man hålla.

Alla tar farväl. Kungen och Yngsta prinsessan ger sig iväg tillbaka. Prinsessan tar med sig de sjungande löven men lämnar sin krona till hovdamerna.

Scen 5 Vid busken, porten till underjorden.

Berättaren: Kungens sorg var mycket stor men löftet måste hållas. Med tungt hjärta lämnade kungen sin dotter vid busken. Denna förlust skulle aldrig kunna ersättas.

Kungen tar farväl av prinsessan vid busken.

Berättaren: Ensam och i tårar satt prinsessan vid busken, då marken plötsligt öppnade sig och hon färdades neråt till en stor sal smyckad med guld och silver. Hon glömde bort sin sorg och tittade på allt det underbara.

Precis när hon kände hur trött hon var hittade hon en säng.

Hon hittar sängen och somnar.

Scen 6 I underjorden

Berättaren: Hon hade inte sovit länge när hon hörde steg. Prins Hatt kom in i rummet.

Prins Hatt kommer och de hälsar på varandra.

Han berättade om att han förtrollats av en elak trollkvinna, och att Prinsessan inte får se hans ansikte under masken och bara träffa honom på natten. Annars skulle han bli blind. Han bad henne vara trogen och lova att aldrig försöka se honom så ska allt bli bra.

Prinsessan lovar det.

Berättaren: De sov tillsammans resten av natten

De lägger sig och sover

Berättaren: ...men när morgonen grydde försvann Prins Hatt.

Prins Hatt smyger ut

Berättaren: Så gick en tid. På dagarna satt prinsessan ensam i underjorden och spann och vävde. På natten kom Prins Hatt och varje morgon var han borta ur hennes åsyn. Hela tiden fanns de sjungande löven där, och om hon nån gång blev ledsen behövde hon bara lyssna på dem.

En kväll kom Prins Hatt senare än vanligt. Prins Hatt berättade att hennes far ska gifta om sig och hon får åka till bröllopet, bara hon lovar att inte berätta om honom.

Prinsessan lovar.

Berättaren: Morgonen därpå kördes en gyllene vagn fram.

Prinsessan tar farväl och båda går av scenen.

AKT 2

Scen 7 På bröllopet hemma i slottet

Berättaren: Prinsessan for över berg och dalar hem till kungens gård. Där var bröllopgästerna samlade och alla ville dom gratulera brudparet

Vakterna in. Brudparet in. Alla andra in och gratulerar brudparet. Prinsessan kommer och alla blir glada. Alla försöker få henne att berätta, men hon svarar bara "Det får jag inte säga".

Styvmor försöker få henne att berätta, kungen försvarar henne.

Berättaren: Men prinsessans nya styvmor hade en ondskefull plan.

Styvmor ber alla andra gå ut i köket och fika.

Berättaren: För att lura Prinsessan att försäga sig började Styvmor prata om att Prins Hatt måste vara mycket vacker. Prinsessan råkade avslöja att hon inte visste hur han såg ut.

Styvmor sa att ingen kan leva med nån som den inte vet hur den ser ut.

Berättaren: Styvmor hämtade en ring och gav till Prinsessan. Hon skulle titta på prinsen genom ringen utan att väcka honom. Då skulle inget ont hända.

De andra kommer in. Prinsessan längtar hem till Underjorden. De tar farväl. Vakterna vänder soffan.

Scen 8 I underjorden

Berättaren: Prinsessan for hem till underjorden i den gyllene vagnen.

Prinsessan in i underjorden.

Berättaren: Men hon blev inte längre lika glad av de gyllene lövens sång.

Prinsessan väntar nervöst på att Prins Hatt ska komma hem. De går och lägger sig och hon låtsas sova tills han somnar.

Berättaren: Så fort Prinsen hade somnat smög sig prinsessan ljudlöst upp och tog fram sin ring.

Hon tittar på honom genom ringen och lyfter på masken. Han är fantastiskt vacker! Han vaknar och blir blind. De sjungande löven slutar spela. Rummet blir en jordhåla med paddor i.

Berättaren: Prinsessan bad Prins Hatt om ursäkt. Han förlät henne och gav henne ett val.

Hon ber om ursäkt, förtvivlat på knä. Han förlåter henne och ber henne välja om hon vill följa honom eller återvända till sin far. Hon väljer att följa. Så länge jag lever i denna världen vill jag följa dig.

Berättaren: Prins Hatt visste att den enda som kanske kunde hjälpa honom var hans syster. Men han kunde inte möta sin syster, då skulle han försvinna.

De går för att be hans syster om hjälp, men hon får inte se honom säger prinsen, för då kommer han att försvinna.

Scen 9 Hos Prinsens syster

Berättare: De vandrade länge genom ödemarken tills de kom till en stig som de följde. Prins Hatt undrade om prinsessan kunde se något, men hon såg bara skogens gröna träd.

Prins Hatt frågar om hon kan se nåt? Bara skogens gröna träd. De fortsätter gå.

Han frågar igen, samma svar. De går vidare.

Han frågar en tredje gång och nu kan hon se ett stort hus med tak som glänser av guld.

Berättaren: Till slut såg prinsessan ett hus med ett tak som glänste av guld. Prinsessan gömde noga Prins Hatt innan hon knackade på dörren.

Prinsessan ställer Prins Hatt långt ifrån dörren, och går fram till dörren. Syster kommer ut och de hälsar. Prinsessan berättar allt.

Berättaren: Systemen ville gärna träffa sin bror, men prinsessan försökte hindra henne.

Systemen vill gärna träffa sin bror men Prinsessan nekar. De börjar bråka och Prinsessan är så ledsen att hon glömmar vad Prinsen sagt och låter systemen få träffa prins Hatt. Systemen kastar sig i prinsens famn. Han blir förskräckt och försvinner.

Berättaren: Plötsligt var Prins Hatt försvunnen och Systemen och Prinsessan undrade vad de skulle göra nu. Tills Systemen fick en idé: Prinsessan skulle gå till trollgumman Berta.

Prinsessan och systemen gråter och bestämmer sig för att prinsessan ska leta reda på honom. Systemen säger till henne att gå till trollgumman Berta som bor i det stora berget längst bort i skogen. Hon är klok och kan nog hjälpa till.

AKT 3

Scen 10 Hos Berta

Berättaren: Prinsessan började sin ensamma vandring. När kvällen kom var hon totalt utmattad. Då fick hon se ett ljus som glimmade i berget långt borta. Hon glömde hur trött hon var och letade sig fram över stock och sten ända fram till en grotta i berget.

Prinsessan går av scenen.

Berättaren: Där inne höll en gammal trollgumma på och lagade mat till sina trollbarn.

Berta in med matgrytan. Ropar på barnen. Alla kommer. Alla måste säga nåt elakt de gjort innan de får mat.

Berättaren: När alla fått mat kom Prinsessan in.

Prinsessan går fram och säger Goddag kära fru! Trollgumman blir jätteglad. Prinsessan frågar efter Prins Hatt.

Eftersom du var så artig och sa kära fru ska jag hjälpa dig. Först ska hon få presenter. Trollungarna hämtar: slända av guld som spinner mer garn än alla andra sländor tillsammans.

Vägstol av guld som väver tyger av allt garn som sländan spinner,

en påse med guldpengar där det alltid finns lika mycket pengar hur mycket man än tar ur den.

Berta säger att hon ska gå rätt mot solen tills skogen tar slut, där finns en Kungsgård. Där finns Prins Hatt. Men han är förtrollad och har glömt allt. Sen viskar trollgumman lite hemliga råd. Ett Troll ska visa vägen.

Prinsessan tackar och trollet presenterar sig. De går iväg.

Scen 11 Vid Häxans hus

Berättaren: Prinsessan och trollet vandrade genom djupa skogar och över gröna ängar, tills hon slutligen stod framför en kungsgård som var större och vackrare än hon nånsin sett. Trollet ville inte gå närmare.

Trollet säger att hon måste gå själv nu. När de skiljs åt påminner trollet om vad Berta sa. Prinsessan och trollet tar farväl och hon tackar. Sen går hon fram till porten.

Berättaren: Prinsessan knackade på dörren och Styvmorshäxan och hennes döttrar kom ut. Häxan ville köra iväg prinsessan, men döttrarna övertalade henne att låta prinsessan stanna. Häxan visade vägen till hönshuset och lämnade prinsessan där.

StyvmorsHäxan och Häxans döttrar kommer ut och frågar vem hon är. Prinsessan presenterar sig som en fattig främling som söker arbete. Häxan vill köra iväg henne. Prinsessan ber att få sova över natten. Dottern övertalar Häxan, som säger Du får bo i Hönshuset. Det är en passande plats för en sån som du. De lämnar prinsessan ensam i hönshuset, och hon sätter sig bedrövad.

Scen 12 Hemma på slottet

Berättaren: Hemma på slottet längtade alla efter yngsta prinsessan. Hennes systrar hade tröttnat på kläder och smycken och vill ha hem sin lillasyster. Alla undrade också vart deras styvmor hade tagit vägen.

Vakter in först och vänder på soffan, prinsessor, hovdamer och Kungen kommer in på slottet där alla längtar efter yngsta prinsessan och de äldsta har tröttnat på kläder och dyra saker. De undrar också vart styvmor tagit vägen.

Scen 13 I hönshuset

Berättaren: När prinsessan blev ensam i hönshuset började hon tvätta och städa varenda vrå. Därefter tog hon den magiska sländan och spann vackert garn av guld och silver. Sen tog hon den förtrollade vävstolen och vävde vackra tyger som hon satte upp på väggarna. Till sist tog hon av guldpengarna och köpte mat och dukade fram ett stort kalas. Sedan bjöd hon in frun i huset och döttrarna.

*Prinsessan gör all berättaren säger. Hon bjuder styvmorshäxan och häxans dotter på kalas.
De äter, sen tar hon fram sländan och vävstolen och pengapåsen.*

Berättaren: Styvmorshäxan undrade hur allt detta hade gått till, och prinsessan visade sina saker. Häxan ville gärna ha dem, och prinsessan gick med på det mot att hon fick träffa Prins Hatt den natten.

StyvmorsHäxan vill köpa dem. De är inte till salu, men du kan få dem på ett villkor. Att jag i natt får träffa Prins Hatt. Häxan lovar, och går tillbaka in till sig.

Berättaren: Medan döttrarna hjälpte prinsessan att duka undan maten berättade de sin historia för prinsessan. De beslutade att hjälpas åt att besegra häxan.

Döttrarna stannar och hjälper Prinsessan plocka ihop och de pratar om förtrollningen och att Döttrarna också är förtrollade. Prinsessan berättar hur hon letat efter Prins Hatt. Dottern säger att hon ska hjälpa Prinsessan.

Scen 14 Inne i Häxans hus

Berättaren: Häxan ville inte att prinsessan skulle få prata med Prins Hatt, så hon blandade en trolldryck av mjöd och starka örter. Den skulle få Prins Hatt att sova djupt hela natten. Hon ropade in sina döttrar och bad dem spionera. Sen ropade hon in prinsen och bjöd honom på drycken.

Hon ropar in Döttrarna och ber dem spionera. Döttrarna gömmer sig.

Sen ger Styvmorshäxan drycken till Prins Hatt men Döttrarna stoppar honom från att dricka. Styvmorshäxan frågar om prinsen är trött. Döttrarna visar att han ska säga ja. Prinsen lägger sig och låtsas sova.

Berättaren: När prins Hatt somnat kallade häxan in prinsessan.

Sen hämtar Häxan dit Prinsessan.

Prinsessan kommer in och kramar om Prins Hatt och berättar hur glad hon är att se honom. Men han känner inte igen henne. Döttrarna säger åt henne att berätta vad de varit med om. Hon börjar berätta allt som hänt.

Berättaren: Men prinsen hade glömt allt och kände inte igen prinsessan. Döttrarna bad henne att berätta om vad som hänt honom. Allt eftersom hon talade började Prinsens minne att vakna och han började minnas vad som hänt. Det kändes som att vakna ur en lång svår dröm.

Prinsen känner igen prinsessan. Döttrarna kliver fram och säger att hon vill hjälpa dem att bli fria.

De pratar om hur de ska göra, och dottern vet att det enda sättet är att koka häxan i en kittel. De gör upp en hemlig plan.

Berättaren: Döttrarna visste att det enda sättet att bli av med en häxa är att koka henne i en kittel som är så varm att den är blå i botten. Nu gällde det bara att få häxan att börja koka något.

Prinsen ropar in Häxan och säger att han vill gifta sig med henne och ber henne gå iväg och koka köttet från 18 oxar till bröllopsfesten. Prinsessan säger att häxan måste elda så mycket att kitteln blir blå i botten. Häxan går iväg för att göra det.

Efter en stund kommer häxan tillbaka och säger att det inte går att se.

Du måste luta dig långt långt ner för att se ordentligt säger Prinsessan.

När häxan går iväg och tittar ner i kitteln smyger prinsen, prinsessan och döttrarna efter henne och knuffar ner henne. Ett illvrål hörs bakom scenen.

Musik, och ljus när de förs till slottet.

Scen 15 Slottet.

Berättare: Plötsligt stod de framför busken med de sjungande löven igen. Bortanför busken stod slottet av guld och lyste i solskenet. Ut från slottet kom Prinsessans far och hennes systrar och alla hovdamerna och vakterna. Sist kom Häxan som hade blivit förvandlad och var snäll igen.

Alla hälsade Prinsessan som sin drottning och Prins Hatt som sin kung. Från den dagen styrde de sitt rike med vishet och godhet.

Och de sjungande löven upphörde aldrig att spela. De klingade dag och natt, och aldrig var nån människa så sorgsen, att hon inte blev glad igen när hon fick höra de vackra tonerna.

Ev kommer sången tillbaka här?

Vårterminen Nypåscen 10-11 år: Ungdomslandet

stolpmanus av Linnéa Christensen, efter en svensk folksaga

Spelas av 14 personer.

Kungen i Engeland	
Kungens betjänt	
Äldsta prinsen	
Mellersta prinsen	
Yngsta prinsen	
Första gamlingen, Lejon	
Andra gamlingen, Lejon	
Tredje gamlingen, Lejon	
Valen, Lejon	
Prinsessa i Ungdomslandet	
Lillprins i Ungdomslandet	
Drottning i Ungdomslandet	
Spåkvinna, Trolldrottning	
Älvdrottning, Havsgudinna	
Alla kloka människor i Engeland	Alla som inte spelar nåt annat just då
Stadsfolket i staden SusochDus	Alla som inte spelar nåt annat just då
Älvorna	Alla som inte spelar nåt annat just då
Trollen	Alla som inte spelar nåt annat just då
Havsvarelser	Alla som inte spelar nåt annat just då
Vakter i Ungdomslandet	Alla som inte spelar nåt annat just då
Alla kloka människor i Ungdomslandet	Alla som inte spelar nåt annat just då
Berättaren	Elev från teaterlinjen (i GBG har kollega gjort berättaren)

Instruktioner till Berättaren:

Din funktion är att vara ett stöd för skådespelarens inre röst, de tanketråd i skådespelaren som har handlingslinjen i huvudet och har koll på vad som måste spelas fram i den här situationen för att publiken ska förstå. (Du ger scaffolding)²

Försök hålla berättartexten i imperfekt. (Anledningen är att det är så barn pratar när de leker rollekar; när de är i leken pratar de i presens, när de stannar upp och förhandlar om vart leken ska ta vägen byter de till imperfekt)

Om skådespelarna spelar vidare och rätt saker händer, skippa de av dina repliker som inte behövs.

Om skådespelarna tappar bort sig eller verkar förvirrade, använd dina repliker för att föra dem vidare i handlingen. Om det inte finns en berättarreplik i manuset för det stället, uppfinn en. I imperfekt och om möjligt formulerad som en vilja för rollen t ex "Då undrade trollgumman vem det här var"

Skådespelarna är instruerade av regissören att aldrig titta på berättaren (eller på läraren/regissören, inte ens under rep), utan bara titta på den de pratar med i situationen på scenen. De övar på att vara i situationen och läsa den, samtidigt som de får stöd i att hålla berättelsens tråd levande. (I de två kommande kurserna kommer de få öva att hålla berättelsen levande utan en berättarröst som stöd.)
Scenografin

Miljöer

Slottet i Engeland

Staden med sus och dus

Hos första gamlingen

Hos andra gamlingen

Hos tredje gamlingen

Slottet i Ungdomslandet

Lejonhålan i Engeland

² Läs mer om begreppet i inledningen.

Prolog.

Alla sitter/står under tyget utom spåkvinnan som sitter vid sin spåkula medan publiken går in. Koreografi med tyget,

Andra varianter på prolog:

- När publiken går in står skådespelare bakom skärmar (inga specifika kostymer – svarta kläder). Alla dansar in på golvet, dansar ett tag, stannar och läser dikten
- Skådespelare kommer in en och en, ser något mystiskt i fjärran, närmar sig – *vad är det?* Läser dikten unisont. Det mystiska blir läskigt och gruppen löses upp genom att en och en försvinner från scenen.

Dikt:

I Sagans skog där snurrar sagans slända,
och spinner tråd som blank som solen är.
I Sagans skog kan nästan allting hända,
och nästan allting händer också där.

Akt 1

SCEN 1 Kan Kungen bli ung igen?

Berättaren Det var en gång en kung som härskade över riket Engeland. Han hade blivit till åren kommen, och när han såg tillbaka på sitt liv kunde han inte vara annat än nöjd. Men han kände sorg över att hans dagar var räknade, och därför frågade han alla kloka människor i riket om det finns något sätt att undkomma döden.

Kungen ropar in sin betjänt. Kungen ber betjänten att kalla in alla rikets kloka människor. De kloka människorna kommer in och Kungen frågar hur han ska göra för att undkomma döden. Efter mycket diskuterande från de kloka människornas sida kommer de fram till att de inte kan svara på frågan. De kloka människorna blir ivägskickade.

SCEN 2 Spåkvinnan berättar om Ungdomslandet och äldsta prinsen ger sig av

Berättaren: Så en dag kom en gammal Spåkvinna till slottet. Hon hade färdats vida omkring och var känd för sin visdom och kunskap.

Spåkvinnan in. Kungen frågar vad Spåkvinnan vill honom och hon berättar att hon kan hjälpa honom att få tillbaka sin ungdom och hälsa. Kungen undrar hur det ska gå till och Spåkvinnan berättar att långt långt borta ligger ett land som kallas Ungdomslandet. Där flödar ett livsvatten och där växer ungdomsäpplen. Om man dricker av vattnet och äter av äpplena blir man ung på nytt. Men det är inte många som får smaka för vägen dit är lång och full av farligheter.

Kungen blir överlycklig över Spåkvinnans berättelse och tackade henne rikligt. Spåkvinnan går sin väg och kungen ber sin betjänt hämta den äldste sonen.

Kungen ber betjänten att hämta den äldste sonen. När sonen kommer in ber Kungen sonen att resa till Ungdomslandet och hämta vattnet och äpplena. Sonen säger ja.

SCEN 3 Äldsta prinsen lockas av det dansade stadsfolket

Berättaren: Nästa dag gav sig den äldste sonen iväg på sin äventyrsresa, fast besluten att hjälpa sin far. Men så kom han fram till en stor stad i Sus och Dus, där människorna dansade på gatan och där mat och dryck fanns i överflöd.

Dansande stadsbor virvlar in på scenen och tar med äldste prinsen i dansen.

Berättaren: Det festliga lyxlivet lockade prinsen till att stanna kvar i staden och han glömde helt bort sitt löfte till sin åldriga fader.

SCEN 4 Kungen blir otålig och skickar sin mellersta son(prins) som även han fastnar hos det dansande stadsfolket

Berättaren: Hemma på slottet blev Kungen mer och mer otålig när hans äldsta son inte kom tillbaka.

Kungen in och sätter sig på tronen. Han ber till slut betjänten att skicka efter sin mellersta son. När sonen kommer in ber Kungen sonen att resa till Ungdomslandet och hämta det dyrbara vattnet och äpplena. Sonen säger ja.

Berättaren: Nästa dag gav sig den mellersta sonen iväg på sin äventyrsresa, fast besluten att hjälpa sin far. Men så kom också han fram till den stora staden i Sus och Dus. Där mötte han de dansande stadsborna och sin äldre bror.

Stadsborna och äldsta brodern dansar in från alla håll. Brodern och stadsborna övertalar den mellersta sonen att stanna i staden.

Berättaren: Och så går det med den mellersta sonen som med den äldsta sonen. Han slår sig ner i staden och lever där i sus och dus utan en endaste tanke på Ungdomslandet eller sin far.

SCEN 5 Yngsta prinsen tjarar på sin far Kungen att få åka. Fastnar INTE hos stadsfolket

Berättaren: Hemma på slottet blev Kungen alltmer bräcklig och otålig.

Kungen undrar varför de inte kommer hem. Betjanten kommer in och säger att kungens yngste son vill tala med honom. Den yngste sonen släpps in och han ber sin far om att få åka till Ungdomslandet och hämta livsvattnet och ungdomsäpplena. Kungen nekar och säger att det är för farligt för honom. Men den yngsta sonen tjarar så mycket att Kungen till sist går med på att han får åka.

Berättaren: Nästa dag gav sig den yngsta prinsen iväg på sin äventyrsresa, fast besluten att hjälpa sin far. Han kom till den stora staden och mötte det dansande folket och hans bröder som försökte övertala honom att stanna hos dem.

Stadsborna och bröderna dansar in. De försöker övertala yngsta prinsen att stanna. Men den yngsta prinsen säger att ett löfte är ett löfte och det måste hållas. Sen tar han adjö av folket i staden och fortsätter sin vandring ut i skogen för att hitta Ungdomslandet.

SCEN 6 Yngsta prinsen kommer till gamlingen som kallar på Älvdrottningen

Berättaren: Han gick och gick och irrade snabbt vilse i skogen eftersom han inte visste vägen. När mörkret föll fick han syn på ett svagt ljus som flämtade långt borta. När han närmade sig såg han att det var en liten jordkoja och ut från jordhålan kom en gamling.

Prinsen frågar gamlingen om denne vet vägen till Ungdomslandet. Gamlingen svarar att: Jag har levt i trehundra vintrar, men aldrig har jag hört talas om ett sådant land. Men eftersom jag är vän med skogens älvdrottning kan jag fråga henne och hennes älvor om de vet.

Berättaren: Gamlingen blåste i en pipa. Då blev det genast liv och rörelse i skogen och ned för trädtopparna dansade älvdrottningen och hennes älvor fram.

Gamlingen hälsar dem välkomna och frågar om någon av dem vet vägen till Ungdomslandet. Älvorna diskuterar en stund med varandra, men kommer fram till att de inte hört talas om Ungdomslandet förut och än mindre vet vägen dit. Då berättar gamlingen om en annan gamling som bor längre norrut som kanske kan hjälpa prinsen.

Älvdrottningen säger att hon kan slå följe med prinsen och visa honom vägen.

SCEN 7 Yngsta prinsen kommer till andra gamlingen som kallar på Trolldrottningen

Berättaren: Prinsen och älvdrottningen gick norrut över berg och genom djupa dalar tills de kom fram till ännu en jordkoja där ännu en gamling bodde.

Prinsen tar avsked av älvdrottningen och frågar gamlingen om denne vet vägen till Ungdomslandet. Gamlingen svarar att: Jag har levt i sexhundra vintrar, men aldrig har jag hört talas om ett sådant land. Men eftersom jag är vän med skogens trolldrottning kan jag fråga henne och hennes troll om de vet.

Berättaren: Gamlingen blåste i en pipa. Då blev det genast liv och rörelse i skogen för bakom stubbar och stenar kravlade sig trolldrottningen och hennes trollungar fram.

Gamlingen hälsar dem välkomna och frågar om någon av dem vet vägen till Ungdomslandet. Trollen diskuterar en stund med varandra, men kommer fram till att de inte hört talas om Ungdomslandet förut och än mindre vet vägen dit. Då berättar gamlingen om en annan gamling som bor ännu längre norrut som kanske kan hjälpa Prinsen. Trolldrottningen säger att hon kan slå följe med prinsen och visa honom vägen.

SCEN 8 Yngsta prinsen kommer till tredje gamlingen som kallar på havsvarelserna. Valen vet vägen till Ungdomslandet

Berättaren. Så fortsatte Prinsen sin vandring norrut, nu tillsammans med Trolldrottningen. De gick och gick och befann sig till slut längre norrut än Prinsen någonsin hade drömt om. Till slut stod de vid kanten av ett ändlöst hav. Vid stranden fanns en jordkoja där de träffade den tredje gamlingen.

Prinsen tar farväl av Trolldrottningen. Prinsen frågar gamlingen om denne vet vägen till Ungdomslandet. Gamlingen svarar: Jag har levt i niohundra vintrar, men aldrig har jag hört talas om ett sådant land. Men eftersom jag är vän med havets gudinna kan jag fråga henne och hennes havsvarelser om de vet.

Berättaren: Gamlingen blåste i en pipa. Då börjar havet sorla och brusa, och i vågskummet syntes en mängd olika havsvarelser.

Gamlingen hälsar dem välkomna och frågar om någon av dem vet vägen till Ungdomslandet. Havsvarelserna diskuterar en stund med varandra, men kommer fram till att de inte hört talas om Ungdomslandet förut och än mindre vet vägen dit.

Då frågar Gamlingen om alla verkligen är där. Var är valen?

Berättaren: I samma ögonblick började det fräsa och koka i vattnet; det var den gamla valen som kom farande.

Valen ber om ursäkt för att han kommer sent och förklarar att han färdats från ett land långt långt borta. Gamlingen frågar vad det är för land och Valen svarar att det är ett mycket vackert land som heter Ungdomslandet.

Gamlingen säger att som straff för att du var försenad ska du ta den här prinsen till Ungdomslandet. Och så tar gamlingen avsked av Prinsen och önskar honom lycka till. Prinsen hoppar upp på Valens rygg och de beger sig ut i vattnet.

Akt 2

SCEN 9 Valen råder yngsta prinsen vad han ska ta i Ungdomslandet och när

Berättaren: Så bar det iväg långt ut på havet. De färdades hela dagen och sent på kvällen kom de fram till Ungdomslandet. Innan Prinsen lämnade Valen vid stranden, gav Valen honom ett råd.

Valen säger till Prinsen att smyga sig in i slottet där livsvattnet och ungdomsäpplena finns och fylla en flaska med vattnet och plocka ett äpple. Han råder prinsen att vänta till midnatt för när klockan slår tolv faller alla i Ungdomslandet i sömn.

Berättaren: Vid midnatt smög Prinsen upp till det storslagna slottet. Det kryllade av vakter, men alla sov, precis som valen sagt. Prinsen vandrade genom många stora salar, den ena mer praktfull än den andra, och till slut stod han inne i den mest magnifika av alla där väggarna glänste av guld och silver. Mitt i salen växte ett träd med grenar dignande av de vackraste äpplen, och bredvid trädet porlade en vattenkälla. Prinsen förstår att han hittat det han sökte. Nedanför trädet satt också en liten sovande pojke med ett äpple i handen. Så tyst han kunde, för att inte väcka någon, fyllde prinsen en flaska med livsvattnet. Sen plockade han ett äpple, tvekade en stund, och sen plockade han alla ungdomsäpplen, förutom det i pojkens hand som han inte vågade ta. Sen smög han tillbaka till Valen som väntade på honom vid stranden.

Allt som berättaren har berättat har gestaltats.

SCEN 10 Lillprinsen har ett äpple fastetsat i handen

Berättaren: I Ungdomslandet vaknade folket upp till en förödelse. Alla ungdomsäpplen var avslitna från trädet och hela trädet hade tappat sin kraft och blivit vitt och torrt. (*Berättaren vänder på trädet*) Ingen i ungdomslandet förstod vad som hade hänt. Och inte nog med det. Ungdomslandets Lillprins som sovit under trädet hade ett äpple fast-etsat i handen. Vad folket i ungdomslandet än gjorde kunde de inte få äpplet att lossna.

Alla försöker dra loss det men ingen lyckas.

Berättaren: Katastrofen är ett faktum. Drottningen bad sina vakter att kalla in alla kloka människor i riket för fråga dem om hur de skulle få äpplet att försvinna från Lillprinsens hand.

De kloka människorna i Ungdomslandet kommer, och drottningen ber dem om hjälp. De kloka människorna diskuterar och funderar, men svarar sen att de inte vet hur de ska få bort äpplet. Drottningen skickar besviket iväg alla kloka människor, och tar med sig sin familj ut i slottsträdgården. (dvs av scenen)

SCEN 11 Yngsta prinsen har tagit för mycket från Ungdomslandet. Bjuder gamlingarna på frukten och vattnet och får gåvor.

Berättaren: När Valen såg prinsens tunga ryggstäck undrade han vad ryggstäcken var fylld av.

Prinsen svarar att den är fylld med alla ungdomsäpplen. Valen blir genast orolig och sa att han sa åt Prinsen att bara ta ett äpple. Prinsen ber om ursäkt.

Berättaren: I stel tystnad färdades Valen och Prinsen genom det stora havet tillbaka till den äldsta gamlingens jordkoja. Prinsen tackade Valen för hjälpen och de tog farväl. Ut från jordkojan kom alla tre gamlingar som förväntansfullt samlats för att invänta Prinsens återkomst.

Prinsen berättar att han hittat vattnet och äpplena, och som tack för att gamlingarna hjälpt honom att hitta vägen får de smaka på skatterna. Gamlingarna äter av äpplena och dricker av vattnet.

Berättaren: Som i ett magiskt trollslag skedde undret. Gamlingarnas krokiga ryggar rätades ut, deras rynkor försvann och alla muskler återfick sin ungdomliga styrka. Nu såg de precis ut som de gjort i sina unga dar. Gamlingarna, som inte längre var gamla, blev överlyckliga och bestämde sig för att ge Prinsen var sin gåva.

Den första gamlingen ger Prinsen ett betsel och när han skakar i det så trollas den ståtligaste och snabbaste hästen som finns fram. På den kan han rida hem snabbt som vinden. Den andra gamlingen ger Prinsen en duk, och när man breder ut duken fylls den av de allra läckraste maträtter. Den tredje gamlingen ger Prinsen ett magiskt svärd och oavsett vilka vilddjur han möter så kommer de vika undan för svärdet. Prinsen tackar för gåvorna, skakar på betslet och beger sig ridande hemåt.

SCEN 12 Yngsta prinsen kommer till staden där hans bröder finns som tar frukten och vattnet från sin lillebror.

Berättaren: Prinsen fortsätter sin långa resa hemåt. Precis när han hade börjat bli väldigt trött kom han fram till staden i sus och dus, där hans bröder bodde. Det hade börjat skymma och han bestämde sig för att sova i staden över natten. Bröderna blev överlyckliga att återse sin yngsta bror.

Alla hälsar på Prinsen och undrar var han varit. Prinsen berättar om sin resa till Ungdomslandet. Fler och fler stadsbor samlas runt honom för att lyssna på den fantastiska historien. Bröderna blir väldigt avundsjuka.

Berättaren: När bröderna fick höra att Prinsen lyckats med sitt uppdrag blev de avundsjuka. När alla somnat för natten smög bröderna iväg och gjorde upp en plan.

Bröderna går åt sidan och pratar om att de måste stjäla äpplena och vattnet. De hämtar vanliga äpplen och vanligt vatten och smyger sen in till sin sovande bror och byter ut äpplena och livsvattnet, och behåller de "riktiga" varorna själva. Sen lägger de sig och sover.

Berättaren: På morgonen lämnade prinsen sina bröder i staden i Sus och Dus och skyndade vidare hem mot slottet för att ge sin far äpplena och vattnet.

Prinsen tar adjö av bröderna och alla i staden. (Alla av scenen)

SCEN 13 Yngsta prinsen kommer hem och ger frukt och vatten till sin far Kungen, men inget händer. När Kungen får "rätt" blir yngsta prinsen kastad i lejonkulan.

Berättaren: På slottet i Engeland satt Kungen och funderade över var hans söner kunde vara. Då kom yngsta prinsen hem. Den gamle kungen blev lycklig över att återse sin yngste son, och sonen visade ivrigt fram äpplena och livsvattnet och bjöd sin far att äta och dricka.

Kungen äter och dricker men ingenting händer. Prinsen uppmuntrar honom att äta och dricka lite till. Men ingenting händer. Kungen tror att sonen spelar ett spratt med honom och vill straffa honom.

Berättaren: Då kom de äldsta bröderna tillbaka till slottet.

De skryter om alla äventyr de varit på, och att de lyckats hämta ungdomsäpplena och livsvattnet. De ber Kungen smaka på deras äpplen och vattnet. Kungen tar emot de äldsta sönernas äpplen och vatten och äter och dricker.

Berättaren: Kungen behövde knappt äta ett bitt av ett äpple och dricka en liten klunk av vattnet så verkade magin på honom. Huden slätades ut, munnen fylldes av friska tänder och alla leder i kroppen blev smidiga och rörliga.

Kungen och betjanten hyllar och tackar de äldsta bröderna. Den yngsta sonen hånas och anklagas för lögn och falskhet, och Kungen dömer sin yngsta son till att kastas i lejonhålan. Vakter kommer in (lyfter tyget så lejonen kan krypa in). Sen slänger vakterna in prinsen i lejonhålan.

Berättaren: När lejonen i lejonhålan rusade fram för att slita honom i stycken höjde han sitt svärd emot dem och de vek genast undan och besvärade honom inte mer. När han blir hungrig behövde han bara bre ut sin duk på golvet så stod där de läckraste maträtter. Prinsen satt ensam i lejonhålan utan att någon visste att han levde. Alla i Engeland trodde att han var död och glömde bort honom. *(Vakterna täcker över prinsen med tyget.)*

Akt 3

SCEN 14 Spåkvinnnan berättar om vem som tagit frukten och vattnet. Prinsessan bestämmer att det ska åka till Engeland.

Berättaren: I Ungdomslandet var stämningen tryckt. När trädet blivit vitt och torrt kunde inga fler äpplen växa på det, och livsvattnet var verkningslöst utan äpplena. Detta gjorde att folket i Ungdomslandet hade börjat åldras igen.

Alla dricker livsvattnet, men ingenting händer. Alla letar efter äpplen på trädet.

Berättaren: Lillprinsen hade fortfarande äpplet fastklistrat i handen.

Alla försöker få bort äpplet från Lillprinsen, utan resultat.

Berättaren: Prinsessan i Ungdomslandet blev mer och mer frustrerad. Hon kände sig hjälplös inför att hon inte kunde hjälpa sin lillebror och hon var arg på tjuven som förstört deras rike. Hon planerade att hämnas.

Prinsessan pratar om att hon vill hämnas. Om hon bara visste vem tjuven kan vara. De andra säger att de vill hjälpa henne.

Berättaren: Så en dag kom den gamla spåkvinnan till slottet i Ungdomslandet. Hon kom sannerligen med glädjande nyheter.

Spåkvinnan berättar att hon vet vem som stal äpplena och vattnet från dem. Det är den yngsta sonen till kungen i Engeland. Hon berättar också att förtrollningen med äpplet i handen kan brytas om Lillprinsen får skaka hand med personen som orsakade alltihop - dvs yngsta prinsen i Engeland. När Prinsessan hör detta tackar hon spåkvinnan och säger farväl till henne. Sen tar hon med sig Lillprinsen och Drottningen och beger sig mot Engeland.

SCEN 15 Kungligheterna från Ungdomslandet anländer. Lillprinsen hälsar på alla bröder, men det är först när han hälsar på Yngsta prinsen som förbannelsen hävs.

Berättaren: När Kungen i Engeland några dagar senare siktade den väldiga flottan på vattnet utanför slottet blev han genast nervös. Vem var det som kom med en sådan armé? Han skickade ner Betjanten att möta dem vid stranden och ta reda på vad de ville.

Kungen skickar ner Betjanten som kommer tillbaka en liten stund senare. Betjanten berättar att det är en prinsessa som kräver att få träffa kungens yngste son. Kungen blir nervös eftersom han för flera år sedan slängde ner sonen att ruttna i lejonhålan och han är troligtvis död sedan länge. Vi får skicka min mellersta son, han är ju yngst nu.

Berättaren: Plötsligt stormade Prinsessan in i slottet med sin arme och sin lillebror. Hon hade blivit otålig och krävde nu att få träffa kungahusets yngsta son.

Betjanten kommer in med den mellersta sonen och säger att; här är han! Prinsessan drar fram Lillprinsen till den mellersta prinsen och skakar deras händer. Men ingenting händer.

Berättaren: Undret som alla från Ungdomslandet väntade på, att förtrollningen skulle brytas - skedde inte. Äpplet satt där det satt.

Prinsessan blir arg och säger att det här kan inte vara den yngste prinsen i Engeland för då skulle äpplet ha rullat ur Lillprinsen hand. Kungen säger att den mellersta sonen som Lillprinsen just skakat hand med var en av dem som tog äpplena och vattnet, men han har en annan son som också var med. Kungen ber betjanten kalla in den äldste sonen. Betjanten gör det, och den äldste sonen kommer och skakar hand med Lillprinsen.

Berättaren: Så var det äldste sonens tur att skaka hand med Lillprinsen, men förtrollningen bröts inte den här gången heller.

Prinsessan blir rasande. Hon anklagar Kungen att ljuga för henne och undanhålla den yngste sonen för henne. Kungen berättar bedrövat sanningen, att han kastade den yngste sonen i lejonkulan för flera år sen och det enda som finns kvar av honom är benkulor. Prinsessan säger att i såna fall ska Lillprinsen skaka hand med benkulorna.

Berättaren: Kungen visade vägen ner i slottskällaren där ingen vågat sig ner på årtal. Det var mörkt, kallt och fuktigt. De förväntade sig att mötas av ingenting annat än ett skelett och därför blev de mycket förvånade när Prinsen satt där nere i lejonkulan frisk, stark och alldeles levande. *(Betjanten och de äldsta bröderna lyfter på tyget så Yngsta prinsen bli synlig).* Kungen kunde inte dölja din glädje.

Kungen springer fram och kramar om sin yngste son och ber om ursäkt. Han säger att det inte gått en dag som han inte ångrat sitt beslut att kasta sonen till lejonen. Kungen undrar hur den yngste sonen överlevt och han visar sina gåvor. Yngsta prinsen berättar också att det var han som var i Ungdomslandet, och hur bröderna lurat honom och bytt ut äpplena och vattnet. Kungen frågar bröderna om det stämmer och de erkänner och ber om ursäkt.

Berättaren: Folket i Ungdomslandet som otåligt lyssnat på alltihop säger att då är det dags för förtrollningen att brytas.

Prinsessan drar fram Lillprinsen mot den yngsta prinsen.

Berättaren: Men helt plötligt tar Lillprinsen till orda.

Lillprinsen vill inte skaka hand med den tjuv som stal livsvattnet och ungdomsäpplena. Prinsessan säger till sin lillebror att sluta med dumheterna och skaka hand med den yngste prinsen, men Lillprinsen vägrar.

Berättaren: Då börjar den yngste prinsen att tala.

Prinsen säger att han haft många ensamma år nere i lejonkulan att tänka över vad han gjort och han har insett att han gjorde fel när han stal ungdomsäpplena och livsvattnet från folket i Ungdomslandet. Han ber om ursäkt och lovar att om det finns någonting som han någonsin kan göra för att återgälda folket i Ungdomslandet så ska han göra det.

När Lillprinsen hör den yngsta prinsens ursäkt och löfte går han fram till prinsen och sakar hand med honom.

Berättaren: Som i ett trollslag rullade det magiska äpplet ur Lillprinsens hand.

Alla applåderar att förtrollningen upphävts. Prinsessan säger att det är dags att återvända till Ungdomslandet.

Berättaren: När den yngsta prinsen fick syn på äpplet som låg kvar på golvet, fick han en idé.

Den yngsta prinsen ber de som ska till Ungdomslandet att vänta och föreslår att de ska ta fröna från det här äpplet och låta det växa till ett nytt ungdomsträd i Ungdomslandet. Han vill följa med och plantera det själv, och återgälda den olycka han skapat i Ungdomslandet. Prinsessan går med på att ge förslaget ett försök och alla lämnar lejonhålan. (Hjälps åt att lägga tillbaka tyget längst bak och lämnar scenen)

Berättaren: Tillsammans färdades alla den långa vägen till Ungdomslandet och planterade det nya trädet. Som genom ett trollslag började trädet leva och ungdomsäpplena växa och källan porla. Ungdomslandet var återigen välsignat med evig ungdom. Och vad jag vet lever de två konungasläkterna i Ungdomslandet och Engeland i fred och samförstånd än idag.

Fastpåscen-manus: Romeo & Juliet

Stolpmanus av TinaMaria Ranaxe

Roller:
Rollerna på varje rad spelas av samma person

Skådespelare	1 På gatan	2 på gatan	3 festen	4 balkongscen	5 hos Lorenzo	6 på gatan	7 I Juliets hus	8 Hos Lorenzo	9 Hos Juliet	10 på gatan	11 i kyrkan
	Escalus		Escalus			Tybalts tjänare	Capulets Tjänare		Escalus		Escalus
	Paris		Paris			Tybalts tjänare	Capulets Tjänare		Paris		Capulets tjänare
	Tybalts tjänare	Tjänare med brev o masker	Tjänare som släpper in gäster och serverar mat		Lorenzo	Lorenzo	Capulets Tjänare	Lorenzo			Lorenzo
	Romeo	Romeo	Romeo	Romeo	Romeo	Romeo				Romeo	Romeo
	Romeos far	Romeos far	Gäst på festen			Benvolios Tjänare	Capulets tjänare			Romeos far	Romeos far
	Romeos mor	Romeos mor	Gäst på festen			Mercutios Tjänare	Capulets tjänare			Romeos mor	Romeos mor
	Benvolio	Benvolio	Benvolio			Benvolio	Capulets tjänare			Benvolio	Benvolio
	Mercutio	Mercutio	Mercutio			Mercutio	Capulets tjänare	Lorenzo's budbärare			Capulets Tjänare
			Juliet	Juliet	Juliet		Juliet	Juliet	Juliet	(Juliet ligger "död" på scenen)	Juliet
	Juliets far		Juliets far	Juliets far		Benvolios tjänare	Juliets far		Juliets far		Juliets far
	Juliets mor		Juliets mor	Juliets mor		Tybalts tjänare	Juliets mor		Juliets mor		Juliets mor
	Tybalt		Tybalt			Tybalt	Capulets tjänare	Lorenzo's budbärare			
	Montagues tjänare	Tjänare med brev o masker	Gäst på festen			Tybalts tjänare	Capulets tjänare	Lorenzo's budbärare		Apotekare	Apotekare
	Tybalts tjänare		Amman	Amman	Amman		Amman		Amman		Amman

Prolog.

Sång:

Rose rose rose rose
Will I ever see thy wed?
I will marry at thy will
Sire at thy will.

Shakespeares prolog.

Skådespelare 1:

Två starka släkter fläckar med sin splittring
Det ljuvliga Verona där vi spelar.
En gammal fejd slår upp i ny förbittring
Som stadens endräkt åter sönderdelar

Skådespelare 2:

Ett kärlekspar som kalla stjärnor skiljer
Tar sina liv till följd av fiendskapen
Först sörjande kan deras två familjer
Med sina barn begrava sina vapen.

Skådespelare 3:

En dödsmärkt kärleks väg mot undergång,
Föräldradårskap, dråp och vedergällning.
En kärleksnatt som byts i fågelsång
Är innehållet i vår föreställning.

Och har jag missat något av det hela
Så får ni resten när ni ser oss spela.

Vår prolog.

- 1: I staden Verona, var gatorna heta och trånga och murarna höga.
- 2: Där levde två familjer: Capulets och Montagues.
- 3: Dom hatade varandra värre än pesten.
- 4: Dom behövde bara mötas på gatan för att kasta sig i strupen på varandra som hundar i solen.
- 5: Dom svor, skrek och väsnades
- 6: Dom knuffade varandra från den ena husknuten till den andra.
- 7: Dom uppfyllde övriga invånare i staden med ilska och rädsla.
- 8: Romeo var sonen i Montagues familj,
- 9: ...och Capulets hade en vacker dotter; Juliet.
- 10: I Capulets hus förbereder man den årliga maskeradfesten
- 11: Dit är alla inbjudna, utom Montagues.
- 12: På gatan händer dock andra saker...

1. På gatan.

Plötsligt utbryter ett stort slagsmål mellan gängen. Romeo, Mercutio, Benvolio på ena sidan och Tybalt och Capulets tjänare på andra sidan.

Romeos föräldrar och Juliets föräldrar kommer också. De lägger sej i bråket och håller på sina barns sida. Nytt slagsmål där även föräldrarna slåss.

Prins Paris kommer och stoppar bråket. Han beslutar att nästa som ställer till bråk på gatan ska få livstids fängelse.

Paris:

Era djur, Måste ni släcka elden som förtär er med blod ur era egna ådror? Vid tortyrstraff befaller jag er: släng vartenda ett av era olyckssmida svärd på marken, och hör den dom er furste nu förkunnar.

Escalus:

Capulets, Montagues - om ni stör gatufriden en gång till ska ni få plikta det med era liv. För den här gången: skingra er. Skingra er, sa jag! Vid dödsstraff: skingra er!

Alla går utom Juliets föräldrar som går fram till Paris och bjuder honom till maskeradfesten för att träffa deras vackra dotter Juliet. Paris lovar att komma. Alla går.

Scen 2. På gatan

Romeos föräldrar in. De undrar varför Romeo är så konstig. Benvolio och Mercutio kommer. Föräldrarna ber dem ta reda på vad som är fel med Romeo.

Fru Montague

Han låser in sig ensam på sitt rum, och stänger fönsterluckorna mot dagen. Det varslar illa, Gud vet vart det bär om ingen snart får honom ur det här.

Herr Montague

Han skulle få all hjälp som han behöver, bara vi visste vad han grubblar över.

Benvolio och Mercutio lovar göra det, och försöka göra Romeo glad igen.

Romeo kommer gående. Föräldrarna ut.

Mercutio och Benvolio frågar varför Romeo är ledsen. Romeo vill inte berätta, men de övertygar/tvingar honom att säga det. Han berättar att han är kär i Rosalyn som inte är kär i honom. Mercutio och Benvolio försöker få Romeo att glömma henne.

Då kommer två av Capulets tjänare in.

Tjänarna har en inbjudan till maskerad i Capulets hus, och lite masker som de varit och köpt. Tjänarna kan inte läsa, och ber om hjälp. För sent upptäcker de att de pratar med Montagues.

Montagues tvingar ner tjänarna på marken och tar brevet och maskerna.

Mercutio och Benvolio övertalar Romeo att de ska klä ut sig och gå dit, för att Romeo ska hitta en bättre kärlek. Romeo är motvillig, men de andra övertalar honom att följa med till festen.

3. Inne på festen.

Amman och Juliet på scenen. Amman gör iordning Juliet för festen, när Herr och Fru Capulet kommer in. Föräldrarna pratar med Juliet och ber henne att vara extra trevlig mot prinsen, han kanske skulle bli ett bra giftermål? Hon lovar att vara det.

Tybalt kommer in, arg för att han bråkat med Montagues nyss. Föräldrarna ber honom ta det lugnt och han lovar.

Gästerna anländer, ropas upp av en tjänare. Sist kommer Prins Paris.

Fru Capulet beordrar en tjänare att bjuda på mat och alla äter. Herr Capulet beordrar dansen att starta. Musik. Dansen börjar.

Romeos gäng kommer. De äter och dricker objudna, sen ger de sig in i dansen.

Mitt under dansen får Romeo syn på Juliet. Allt blir stilla när de möter varandras blickar.

Romeo:

Älskade jag förut? Aldrig så här!

Tybalt upptäcker att det är Montagues på festen. Blir rasande och börjar skrika att alla Montagues ska dö. Herr Capulet befaller Tybalt att inte ställa till bråk.

Mercutio och Benvolio drar iväg Romeo från festen.

Festen tar slut och alla går hem. Paris är mycket arg. Juliets pappa skäller ut alla i sin familj. Juliets föräldrar pratar om att de måste be Prins Paris om ursäkt och försöka övertala honom att gifta sig med Juliet.

4A. Utanför Juliets hus.

Romeo (kommer in):

Har jag älskat förr? Nej, nej! Vad skönhet är, det har jag hittills inte förstått. Är hon en Capulet? O Gud, mitt liv är förstört! Men tyst, vad är det där?

(Juliet kommer ut på balkongen, Romeo tittar på henne men hon ser honom inte)

Östern är däråt, solen går upp och Juliet är solen! Det är min hjärtanskär, det är min flicka: O, om hon visste att hon är det! Två stjärnor, de vackraste på himlen Så tindrar hennes ögon Se, hur hon lutar kinden mot sin hand! Å, om jag vore en handske på den handen! Då rörde jag vid hennes kind! Jag måste försöka ta mig in!

Romeo går.

4B. På Juliets balkong

Juliet står kvar på balkongen. Amman kommer ut. Hon är arg för att Juliet dansat med en Montague och vill att Juliet ska be om ursäkt.

Amman:

Ja, nog är det ett korkat val du har gjort. Du har inte vett att välja karl åt dig, du. Romeo?! Usch!! Även om han råkar se bättre ut i ansiktet än någon annan karl.

Amman pratar med Juliet om att hon måste glömma Romeo, de kan inte gifta sig eftersom släkterna alltid varit osams. Amman går, Juliet pratar för sig själv.

Juliet:

Å Romeo, varför ska du nödvändigt heta Romeo? Men det är bara ditt namn som är min fiende. Vad ligger i ett namn? Det som vi kallar ros är en ros vilket namn vi än väljer att kalla det. Samma sak med Romeo, om han nu inte skulle heta Romeo. Å Romeo! Vad är ett namn? Det är ju inte en del av människan som handen eller foten? Svär bara på att du älskar mej, så är jag inte längre en Capulet!

Romeo har tagit sig in i hennes rum medan hon pratat utan att hon sett, och går fram till Juliet.

Romeo:

Jag hatar mitt namn som gör mig till en fiende till dej!

De pratar om att de vill gifta sig men att föräldrarna inte skulle tillåta det. Juliets mamma och pappa ropar, så Romeo måste gå. Precis innan han går säger han:

Romeo:

Ge mig ett löfte om trogen kärlek så får du detsamma av mig.

Juliet:

Om du menar allvar, att du vill gifta dig med mig, skicka mej ett bud imorgon, och jag lovar att vara din för alltid.

Föräldrarna och Amman kommer in precis när Romeo smiter ut. Föräldrarna berättar att de beslutat att Juliet ska gifta sig med Paris. Juliet blir jätteledsen och vägrar. Pappa blir arg. Föräldrarna går. Amman tröstar Juliet

5. Hos Lorenzo.

Lorenzo kommer in i kyrkan för att be. Romeo vet att han inte kommer att få gifta sej med Juliet. Han går till Lorenzo och ber om hjälp.

Lorenzo lovar att viga Romeo o Juliet i hemlighet, och prata med deras föräldrar efteråt.

Amman kommer till kyrkan. Romeo ber henne hämta Juliet. Hon gör det.

Juliet kommer till kyrkan och de gifter sig i hemlighet. Lorenzo säger åt Romeo att absolut inte ställa till bråk.

Juliet och Romeo lämnar kyrkan var för sig, eftersom ingen får veta att de är gifta.

6. På gatan

Tybalt och hans gäng kommer gående. Tybalt är arg för igår, för att han inte fick döda alla Montagues på festen. Han och hans gäng möter Benvolio och Mercutio och deras gäng. Det blir bråk.

Romeo kommer också. Tybalt går på Romeo, men Romeo vill inte slåss eftersom han nu är släkt med Tybalt, och har lovat Lorenzo att inte bråka.

Tybalt:

Romeo, ska jag förklara dig min kärlek, så låter det så här: Du är en skurk. Din lymmel, tror du du kan skymfa mig, och prata bort det? Vänd dig om och slåss!

Mercutio vill slåss istället för Romeo och Tybalt sårar Mercutio när Romeo går emellan och försöker stoppa slagsmålet. Tybalts gäng flyr när Mercutio faller.

Mercutio:

Ha, jag är sårad! - förbannelse över båda släkterna! - Med mig är det slut; -fick han inte minsta skråma? Fråga efter mig i morgon, så ska du få svaret att jag inte finns. Vad hade du att göra emellan oss båda? Jag blev sårad under din arm.

Mercutio dör.

Benvolio:

O Romeo, Romeo! Vår Mercutio är död! Hans tappra ande är på väg mot molnen. Den ratade vår jord på tok för tidigt!

Tybalts gäng kommer tillbaka för att se hur det gick.

Benvolio:

Här kommer Tybalt, lika vild och galen!

Romeo blir arg och dödar Tybalt. Lorenzo kommer förbi och får veta vad som hänt. Han lovar hjälpa Romeo. Han säger till Romeo att fly till Mantua och inte komma tillbaka förrän Lorenzo skickar bud. Romeo ger sig av.

7. I Juliets hus.

Tjänarna springer runt och förbereder bröllopet med Paris. Juliet o Amman in. Juliet klagar över giftermålstvånget. Amman säger till henne att prata med föräldrarna. De går av scenen igen. Juliets föräldrar in. De börjar dela ut order till tjänare om städning, mat mm. Tjänarna bugar och springer av scenen för att utföra ordern. Nya tjänare kallas in. Juliet och Amman kommer in. (Då slutar tjänarna att springa och stannar backstage). Juliet säger till sina föräldrar att hon inte vill gifta sig. Hennes föräldrar blir väldigt arga.

Juliets pappa:

Din olydiga otacksamma unge! Nu går du till kyrkan; visa dig annars aldrig mer för mina ögon. Säg inget, svara inte. Det kliar i mina fingrar! Tänk dig för: är du min dotter, så gör som jag säger, annars gå och tigg och svält och dö på gatan! För jag vill aldrig mera kännas vid dig.

Juliet försöker prata med sin mor.

Mor:

Nej, vänd dig inte till mig; jag svarar inte. Gör som du vill: du tillhör inte längre mig om du inte lyder din far.

Föräldrarna går. Amman försöker trösta Juliet. Juliet rymmer till Lorenzo.

8. Hos Lorenzo.

Juliet springer in och ber Lorenzo hjälpa henne. Lorenzo ger Juliet ett ovanligt gift som gör att hon kommer att se död ut i två dygn och sen vakna. Hon ska ta det natten innan bröllopet.

Lorenzo skickar sin budbärare för att berätta planen för Romeo. Budbäraren lovar att göra det, men budbärarens betjänter vet att pesten går i Mantova, så de övertalar budbäraren att inte gå dit. Budbäraren bestämmer att de inte får berätta något för Lorenzo.

9. Hemma hos Juliet

Innan Juliet ska somna tar hon giftet. Hon tvekar om hon ska våga eller inte, men till slut tar hon det för att få vara med Romeo.

Amman hittar henne död i sängen när hon ska väcka henne. De hämtar föräldrarna som blir jätteledsna. Paris och Escalus kommer och undrar om Juliet är klar för att gå till kyrkan för bröllopet. Föräldrarna berättar vad som hänt.

Paris:

Har jag sett fram emot den här dan så länge, bara för att få möta denna syn?

Herr Capulet säger att alla måste gå och förbereda begravningen. Det gör de.

10. På gatan

Romeo vet inget om allt detta. Han har tröttnat på att vara i Mantua och vill vara med Juliet. Han beslutar sig för att gå hem och säga till alla som det är.

På gatan möter Romeo sin far, mor och Benvolio som berättar att Juliet dött. Romeo vägrar följa med dem hem. Han går till apotekaren och köper ett dödligt gift. Apotekaren skickar sina betjänter att hämta giftet medan han själv försöker ta reda på vad Romeo ska ha det till. Romeo vägrar berätta det. Tjänarna kommer tillbaka med giftet och Apotekaren säljer det till Romeo.

Apotekaren:

Lös upp det här i vilken dryck ni vill. Och drick det sen. Om ni var stark som tjugo skulle ni ändå dö på två sekunder.

Sen går Romeo mot kyrkan. Apotekaren bestämmer sig för att följa efter.

11. Kyrkan.

Romeo tar farväl av den "döda" Juliet och tar sen sitt gift. Precis när han dör vaknar Juliet och ser honom dö. Hon försöker också ta gift, men det är slut. Då tar hon Romeos kniv och tar sitt eget liv. Precis när hon dör kommer bådas föräldrar, Paris och Lorenzo, samt Amman och tjänare. Sist kommer Apotekaren som är nyfiken på vad som händer. Lorenzo berättar till slut allt som hänt. Han säger att det är föräldrarnas fel, Romeo och Juliet var kära och hade inte föräldrarna bråkat hade inte det här hänt.

Lorenzo:

Herr Capulet! Herr Montague! Skåda nu det straff, som himlen lagt på erat hat; era barn är döda och vi sörjer alla.

Föräldrarna får dåligt samvete och blir sams igen.

Epilog.

Oss denna morgon bringar dyster frid;
Av sorg vill solen ej sitt anlet höja.
Ty inga älskande har lidit så
Som Juliet och hennes Romeo.